

VẤN ĐÁP HỌC PHẬT

Kỳ 10

Hòa thượng Tịnh Không trả lời câu hỏi

của đồng tu tại Hồng Kông

Thời gian: 22/07/2005

Địa điểm: Hiệp hội giáo dục Phật-đà Hồng Kông

Quý vị pháp sư, quý vị đồng tu. Tiếp theo chúng ta giải đáp một số câu hỏi của các đồng tu.

Hỏi: Câu hỏi đầu tiên, sư phụ thường khuyên chúng con phải bố thí sạch sẽ, ví dụ đem chi phí chữa bệnh và thuốc thang mà bản thân chuẩn bị mang ra bố thí cho người bệnh, đem tiền định dùng để dưỡng già cũng mang ra bố thí cho người gặp khó khăn, nhưng đối với cư sĩ tại gia đơn thân mà nói, có thể đem toàn bộ số tiền về hưu mà bản thân chuẩn bị cho tương lai bố thí hết không? Đến lúc tuổi tác lớn rồi, lúc không có thu nhập và tích lũy thì phải làm như thế nào?

Đáp: Vấn đề này rất nghiêm túc, nếu thực sự muốn học theo Bồ-tát bố thí, đối với lý luận của Phật pháp nhất định phải nghiên cứu hiểu rõ thật sâu sắc thì bạn mới có thể làm được. Tuyệt đối không phải nói, Bồ-tát làm như vậy, tôi cũng làm theo như vậy, nếu bạn làm theo như vậy thì phiền phức của bạn sẽ tới, tại sao vậy? Nghiệp chướng của bạn chưa tiêu trừ, bạn chưa đoạn trừ phiền não tập khí, bạn làm sao có thể học theo Bồ-tát? Thực sự hiểu được đạo lý, bạn không có nghi hoặc, bạn chắc chắn không hối hận, bạn sẽ rất hoan hỷ. Toàn bộ đều bố thí hết, Thích-ca Mâu-ni Phật bố thí hết, các bạn thử nghĩ xem, cho nên bạn phải đọc truyện ký Thích-ca Mâu-ni Phật, truyện ký tốt nhất đọc Thích-ca Phổ, Thích-ca Phương Chí trong Đại tạng kinh, ngài bố thí sạch sẽ, lúc về già có rất nhiều người hầu hạ ngài, chăm sóc ngài, những gì cần trong cuộc sống thì ngài không thiếu thứ nào. Bố thí càng nhiều thì người chăm sóc bạn càng nhiều, bạn giúp đỡ người khác rất nhiều, bạn sẽ có được rất nhiều người giúp đỡ, nếu bạn không thấu triệt rõ ràng lý luận nhân quả báo ứng này, vừa bố thí vừa hoài nghi thì phiền phức của bạn sẽ tới.

Cho nên trong tình huống này, mọi người bố thí, bố thí sạch sẽ là nói tâm, trong tâm không chút chấp trước nào. Trên thực tế, bạn vẫn muốn tích lũy tiền dưỡng già, tiền chữa bệnh, bạn học theo cách bố thí mà các tôn giáo khác nói, phải bố thí

bao nhiêu? Một phần mười tài phú của tôi, tôi có mười ngàn đồng, tôi bỏ thí một ngàn, bạn tuân thủ theo phương pháp này là được. Thực sự nhập cảnh giới Phật, vậy thì có thể hoàn toàn buông xả, bởi vì thế nào? Bản thân bạn có nắm chắc khi buông xả thì vĩnh viễn không bị bệnh, buông xả tiền tài một cách sạch sẽ, lúc cần dùng đến thì chắc chắn sẽ có. Nhưng mà không dễ gì xây dựng tín tâm này, bạn nhất định phải hiểu thấu triệt thì bạn mới có thể làm được. Có tín tâm đối với kinh điển, có tín tâm đối với người thầy, bố thí của tôi là đại sư Chương Gia dạy tôi, tôi có tín tâm đối với thầy, cho nên tôi làm rất sạch sẽ. Chi phí chữa bệnh tôi đều đem đi bố thí hết, tôi không thể bị bệnh, bị bệnh không có tiền chữa trị, tôi có thể chết nhưng không thể bị bệnh; một đời này đích thực là như vậy, tôi không sợ chết, tại sao vậy? Chết rồi có chỗ tốt để đi, tốt hơn nơi này quá nhiều, cho nên đối với sống chết không hề sợ hãi chút nào, mà rất hoan hỷ. Đây không phải là người bình thường có thể làm được, bạn chưa thấu triệt lý luận và chân tướng sự thực này, bạn vẫn có hoài nghi, có hoài nghi thì nghiệp chướng của bạn chưa đoạn trừ, bạn vẫn có phiền phức, nhất định phải hiểu được điều này.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, ông ấy nói sư phụ nói bố thí chi phí chữa bệnh cho người bệnh, bản thân sẽ không bị bệnh, nhưng điều con không hiểu là rất nhiều cao tăng đại đức, như pháp sư Ấn Thuận, Hàn quán trưởng v.v... vẫn bị bệnh. Họ bị bệnh sẽ có tín chúng, có con cái cúng dường, người học Phật tại gia đơn thân không thể nào có người cúng dường, lỡ như bị bệnh thì phải làm sao?

Đáp: Khi này đã nói với bạn rồi, sẽ không bị bệnh, bạn không tin tưởng! Pháp sư Ấn Thuận, Hàn quán trưởng là họ chưa bố thí sạch sẽ, họ bố thí sạch sẽ thì sẽ không như vậy đâu. Chúng ta nhìn thấy bao nhiêu người niệm Phật vãng sanh, biết trước thời gian, nói đi là đi ngay, đi rất gọn gàng dứt khoát. Vậy tôi thường nhắc tới câu chuyện mà lão pháp sư Đàm Hư kể, đó là [câu chuyện] pháp sư Tu Vô của chùa Cực Lạc – Cáp Nhĩ Tân, bạn nói xem tự tại biết bao. Ông ấy tới giới đàn giúp đỡ, không được bao nhiêu ngày đã tới xin lão hòa thượng nghỉ, lão hòa thượng Đàm Hư là trụ trì, lão hòa thượng Định Tây là đương gia, [hai vị này] đều vãng sanh ở Hồng Kông, mọi người đều rất thân thiết, đây là thật, không phải là giả. Pháp sư Tu Vô tới xin nghỉ, nói ông ấy phải rời đi, phải đi rồi; Đàm Lão có tu dưỡng, không nói gì cả, pháp sư Định Tây không nhịn được liền trách ông ấy: “Nếu ông đã phát tâm tới giúp đỡ đạo tràng, đạo tràng chỉ có hai tháng thời gian, tại sao lại không kiên nhẫn như vậy đã muốn bỏ đi?” Ông ấy nói tôi không đi tới nơi khác, tôi tới thế giới Cực Lạc.

Hai vị lão hòa thượng nghe xong liền ngậy người, đây không phải chuyện bình thường.

Đàm lão hỏi ông ấy khi nào thì đi? Ông ấy nói không tới mười ngày. Ngày đầu tiên tới nói với Đàm lão, nhờ đạo tràng chuẩn bị 100kg củi, chuẩn bị để thiêu sau khi vãng sanh. Tới ngày thứ hai ông ấy lại tới, tới nói thế nào? Hôm nay phải đi rồi. Ngay lập tức chuẩn bị cho ông ấy, ông ấy thực sự vãng sanh, không hề bị bệnh, đích thực vãng sanh tới thế giới Cực Lạc. Pháp sư Tu Vô bình thường ở đạo tràng tu khổ hạnh, làm công việc nặng nhọc, ông ấy không biết chữ, chưa từng đi học, cũng không hiểu kinh giáo, chính là thật thà niệm một câu A-di-đà Phật, thực sự là vạn duyên đều buông xuống, hết thấy đều buông bỏ, bạn xem ông ấy tự tại biết bao, tiêu sái biết bao. Các bạn nói buông xả, trên thực tế không buông xả được, thực sự buông xả mà vẫn còn đến hỏi tôi sao? Thực sự buông xả thì bạn sẽ không tới hỏi tôi, bạn hỏi tôi câu hỏi này là miệng nói buông xả mà trong lòng không buông xuống được, tôi rất rõ ràng, cho nên các bạn có nghiệp chướng.

Hỏi: Câu hỏi của vị đồng tu này, ông ấy nói trong giấc mộng của mẹ ông ấy thấy anh trai ông ấy muốn đổi một chiếc điện thoại di động tốt hơn, ông ấy nói lúc đó mẹ ông cũng đồng ý trả lại cho anh ấy chiếc điện thoại di động anh ấy dùng khi còn sống. Nếu đem chiếc điện thoại di động anh trai dùng khi còn sống để bên cạnh hũ tro cốt trong tháp của anh ấy có như pháp không? Hoặc là có phương pháp gì tốt hơn giúp anh trai tạm thời được yên ổn?

Đáp: Chết rồi vẫn không buông xuống được, bạn xem vẫn chấp trước như vậy, vậy thì còn có cách gì chứ? Nếu anh ấy đã yêu cầu, vậy thì bạn để chiếc điện thoại di động bên cạnh hũ tro cốt của anh ấy là được, bạn không cần phải để ý tới anh ấy nữa. Những câu hỏi như thế này tốt nhất ít đưa ra, đây là chuyện nhỏ của cá nhân, không làm chậm trễ thời gian của chúng ta, hi vọng câu hỏi mà chúng ta đưa ra đều có lợi ích cho đại chúng.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo nói, nếu dùng thủ pháp vẽ tranh sơn dầu của phương Tây để vẽ thánh tượng Phật Bồ-tát, có phải là trong quá trình vẽ phải tận lực giữ tâm thanh tịnh bình đẳng, đồng thời thành tâm hướng về Phật Bồ-tát cầu xin gia trì là được, hay là có ngoài ra còn có điều gì phải càng chú ý không?

Đáp: Chuyện này không có, cũng giống như vẽ tranh bình thường, dùng sơn dầu để vẽ tranh cũng được.

Hỏi: Đệ tử nửa năm trước mới thể hội niệm A-di-đà Phật, trong tâm dù có Phật nhưng vẫn còn chấp tướng, không cách nào nhất tâm niệm Phật, hơn nữa có cảm giác cô độc. Sau khi học Phật, ngược lại tội nghiệp tạo ra càng sâu nặng, có ác khẩu, ác niệm đối với mẹ mình, bệnh tâm lý của mẹ con rất nặng, đều nghĩ đến điều tiêu cực, không biết làm thế nào để khuyên bảo mẹ, mẹ anh ấy không niệm Phật. Đệ tử liệu còn cần lạy 88 vị Phật, Lương Hoàng Bảo Sám và ba ngàn vị Phật lúc đón năm mới v.v... hay không? Đệ tử sớm tối dùng phương thức niệm Phật, mỗi ngày không quy định niệm bao nhiêu câu Phật hiệu, lạy Phật bao nhiêu lạy, khi đệ tử gặp chuyện và suy nghĩ của bản thân không biết có chánh tri chánh kiến hay không, không có thiện tri thức giúp đỡ đệ tử giải đáp nghi hoặc.

Đáp: Vấn đề này nghe kinh nhiều là được, cho nên nghe kinh nhiều quan trọng hơn bất kỳ điều gì. Bạn không nghe kinh, không hiểu Phật lý, tu hành đều là mù quáng, những gì bạn đạt được đích thực đều là tiêu cực. Thường nghe kinh, hiểu rõ lý luận sự tướng, tự nhiên bạn sẽ có thể giảm bớt lỗi lầm, điểm này rất quan trọng.

Hỏi: Người thân vãng sanh tròn một năm liệu có cần làm pháp sự không?

Đáp: Chuyện này phải xem chính bạn, nếu bạn cảm thấy nên giúp đỡ người thân, tưởng niệm họ thì nên làm. Làm như vậy không những có sự giúp đỡ đối với người thân của chính mình, [mà còn] đề xướng hiếu đạo, làm cho người khác thấy, đừng nói là một năm, mười năm cũng phải làm, hai mươi năm cũng phải làm, tại sao vậy? Con người hiện nay không biết hiếu đạo, bạn làm là đang dạy học, là để phổ độ chúng sanh, bạn nói xem ý nghĩa này lớn biết bao. Lâu chín của chúng tôi có cúng tổ tiên vạn họ, mỗi năm chúng tôi đều có hai lần tế tổ, tổ tiên cách chúng ta xa như vậy, tổ tiên trăm ngàn năm trước chúng ta vẫn tôn trọng như vậy, vẫn tưởng niệm, niệm niệm không quên, làm gì có đạo lý không hiếu thuận cha mẹ trước mắt.

Dân tộc Trung Quốc duy trì đến hiện tại vẫn chưa bị đào thải, bản thân tôi trong buổi giảng thường nói có ba nguyên nhân, thứ nhất chính là tế tổ, hiếu đạo! Nhà nhà đều có từ đường, mỗi năm đều có thời gian nhất định để làm lễ tế tổ. Hiện tại mặc dù không còn từ đường nữa, từ đường của mỗi nhà đều không còn nữa, tôi về quê cũ mà từ đường cũng không thấy nữa, ngay cả căn từ đường cũng không còn. Hiện tại chúng ta cùng xây một từ đường cho mỗi tộc họ của cả nước, chúng ta gọi là nhà kỷ niệm. Hiện tại chúng ta mới biết được, trước đây tôi cho rằng họ Trung Quốc chỉ có một ngàn, hai ngàn họ, hiện tại mới biết được có hơn 22.000 họ. Bạn xem dân tộc lớn như vậy, đất nước có dân tộc lớn như vậy, không đơn giản, không

dễ dàng. Cho nên chúng ta xây một từ đường, hi vọng tương lai mỗi huyện đều có một nhà kỷ niệm tổ tiên vạn họ, do chủ tịch huyện làm chủ tế, mỗi huyện thành phải một đại biểu tới cùng cúng tế, đề xướng hiếu đạo. Kết quả của đề xướng hiếu đạo là phong tục dân tình sẽ quay về thiện lương, “thận trọng lo tang lễ cho cha mẹ, thành kính lo cúng tế tổ tiên, tất phong tục dân tình sẽ quay về thiện lương”, chúng ta giúp đức hạnh của mỗi người thuần hậu, đây là giáo, đây là giáo dục quan trọng, giáo dục căn bản.

Thứ hai là là cúng tế Khổng tử, bạn xem mỗi huyện thành đều có miếu Khổng tử, có từ đường, có miếu Khổng tử, cúng tế Khổng tử là cúng tế thầy, hiếu thân tôn sư phải dựa vào hình thức này để thể hiện. Thứ ba là miếu Thành Hoàng, bạn đừng cho rằng đó là mê tín, vậy bạn sai rồi, trong miếu Thành Hoàng dạy điều gì? Dạy bạn nhân quả báo ứng, bạn làm thiện nhất định có quả thiện, bạn tạo ác nhất định có ác báo. Lần trước tôi ghé thăm lãnh tụ đạo Thiên Chúa Trung Quốc ở Bắc Kinh, tổng giám mục Phó Thiết Sơn, tôi với ông ấy nói chuyện rất hợp ý, rất nhiều cách nghĩ, cách nhìn của chúng tôi đều giống nhau. Tôi nói với ông ấy, một ngôi miếu Thành Hoàng ít nhất có thể tương đương với 10.000 cảnh sát. Ông ấy gật đầu, có đạo lý, có đạo lý. Đích thực một ngôi miếu Thành Hoàng ở đó, biết bao người không dám phạm tội, sợ nhân quả báo ứng. Miếu Thành Hoàng không còn nữa, làm xằng làm bậy, chuyện gì họ cũng dám làm, 10.000 cảnh sát mỗi ngày bạn đến tôi cũng không dẹp yên được, không cách nào làm tốt được trị an, [nhưng] một ngôi miếu Thành Hoàng thì có thể làm tốt. Các bậc đế vương Trung Quốc trước đây thông minh hơn người hiện nay rất nhiều, thực sự nhận được hiệu quả.

Năm xưa, lúc triển lãm sách tôi cũng đi tham quan, lúc đó lão tiên sinh Trần Lãng ở đó, tôi cùng lão cư sĩ Trần tới tham quan, ăn cơm ở đó, ông ấy cùng tôi trò chuyện, ông ấy là người Tứ Xuyên. Ông ấy nói trước đây miếu thờ thần ở Tứ Xuyên rất nhiều, tỷ lệ phạm tội rất ít, bây giờ những miếu thờ thần đó đều bị phá hoại rồi, tỉ lệ phạm tội không ngừng tăng lên. Ý nghĩa của câu nói này rất sâu xa. Cho nên hiện tại miếu Thành Hoàng, đương nhiên chính sách của đất nước rất không dễ gì khôi phục, nhưng mà chúng ta nghĩ ra một phương pháp khác, đó là vẽ địa ngục biến tướng đồ. Địa ngục biến tướng đồ là một bộ phận chủ yếu nhất trong miếu Thành Hoàng, có Thập Điện Diêm-la Vương. Lúc tôi còn rất nhỏ, lúc khoảng năm sáu tuổi, mẹ tôi tới miếu Thành Hoàng thắp nhang đều đưa tôi theo, ấn tượng vô cùng sâu sắc, đích thực là cả đời không dám làm chuyện xấu, thường nghĩ tới những bức tượng

trong miếu Thành Hoàng, bạn sẽ biết được chúng ảnh hưởng đến một người sâu sắc cỡ nào.

Cho nên tôi mời cư sĩ Giang Dật Tử vẽ Địa Ngục Biến Tướng Đồ, bức tranh này đã vẽ cũng tương đối rồi, chắc là rất nhanh có thể lưu hành. Hy vọng tương lai mỗi đạo tràng Phật giáo của chúng ta đều có một bức, có thể có chỗ treo lên đương nhiên càng tốt. Bức tranh này rất dài, cao 26cm, cao thì không cao, đại khái chỉ cao khoảng chừng này, dài 60 mét, cho nên muốn treo ở chỗ chúng ta, có thể là một vòng của chỗ này, một vòng này còn không biết có thể treo được hết không, dài 60 mét, cho nên là bức tranh rất lớn. Nhưng mà chúng tôi đã làm thành đĩa, làm thành đĩa tốt, có thuyết minh, có giảng giải, ở nhà mở tivi có thể xem, cả nhà đều có thể xem. Thường xem có chỗ tốt, như vậy là dời miếu Thành Hoàng về nhà mình có phải không? Như vậy tốt hơn bất kỳ điều gì, tốt hơn cách trước đây rất nhiều, chi phí in đĩa Địa Ngục Biến Tướng Đồ này lại rẻ, một đĩa đại khái chỉ mất mấy đồng, tôi cũng không rõ, rất rẻ là được rồi, lưu hành số lượng lớn. Mặc dù không có kiến trúc miếu Thành Hoàng, nhưng mà nội hàm, tinh thần của miếu Thành Hoàng đã dời về trong nhà, như vậy tốt hơn bất kỳ điều gì. Cho nên điều này rất quan trọng, biết được cúng tế tổ tiên của chúng ta, cúng tế cha mẹ hoặc là thân bằng quyến thuộc, không chỉ người mất được lợi ích, đối với giáo dục xã hội là sự cống hiến vô cùng lớn, công đức này vô lượng vô biên.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo nói, bài vị sau khi thiêu vẫn cần thờ cúng không và thờ cúng như thế nào?

Đáp: Bài vị đương nhiên thông thường đều là làm Phật sự một lần. Giống như chỗ chúng tôi đã Phật thất, sau khi xong Phật thất đều mang thiêu, lần sau lúc lại tổ chức pháp hội thì có thể viết mới. Mỗi lần bạn đều viết, niệm niệm không quên, tình người của bạn sâu đậm biết bao, điều này rất quan trọng, bồi dưỡng sự thuần hậu của chính mình, bồi dưỡng tâm yêu thương của chính mình.

Hỏi: Những câu hỏi này có phải phía trước đã nói qua phải không? Câu hỏi tiếp theo nói, khoảng thời gian trung âm sau khi con người vãng sanh, trong bảy bảy bốn chín ngày đốt tiền giấy có tác dụng không?

Đáp: Đốt tiền giấy trong cửa Phật không có, đây là phong tục tập quán của dân gian. Rốt cuộc có nên làm hay không? Lời dạy bảo của đại sư Ấn Quang rất hay, lão nhân gia ngài nói, chuyện này chúng ta không tán thành cũng không phản đối, thái độ này rất tốt, tại sao vậy? Mọi người đều biết được có lục đạo luân hồi, đốt tiền

giấy là chỉ khi họ tới cõi quỷ mới có chỗ dùng đến, tới cõi khác thì dùng không được. Nếu họ tới cõi người thì họ lại biến thành trẻ nhỏ, họ làm sao dùng được? Nhưng nếu họ thực sự tới cõi quỷ, bạn không đốt cho họ, bạn làm đứt đoạn con đường tiền tài của họ, vậy cũng không tốt, cho nên lão hòa thượng không tán thành cũng không phản đối. Người bình thường chúng ta thường nói, người chết đi đều làm quỷ, lời nói này cũng không hẳn không có đạo lý, đích thực là sau khi con người chết đi, cơ hội đến cõi nạ quỷ nhiều nhất, cho nên câu này cũng có đạo lý. Tại sao vậy? Bạn xem thử ai mà không có tâm tham? Tâm tham là nhân của cõi nạ quỷ. Học Phật rồi vẫn tham Phật pháp, bạn học tốt hơn đi chẳng nữa, tương lai quả báo vẫn là ở cõi nạ quỷ, có điều tham Phật pháp có thể quả báo ở cõi nạ quỷ sẽ thù thắng một chút, làm tiểu quỷ vương. Giống như thổ địa công, sơn thần, rất nhiều [vị] đều là học Phật, học Phật chưa đoạn trừ tâm tham thì sẽ thọ quả báo này, chúng ta không thể không biết điều này. Cho nên Phật dạy chúng ta đoạn trừ tâm tham, không dạy chúng ta đối đối tượng tham. Chưa học Phật, tham danh văn lợi dưỡng của thế gian, tham ngũ dục lục trần; sau khi học Phật có thể buông xuống những thứ đó, nhưng lại tham Phật pháp, vậy thì vẫn là tâm tham chưa đoạn trừ, bạn vẫn không thể rời khỏi cõi nạ quỷ, phải hiểu đạo lý này.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, ông ấy nói con niệm Phật theo đạo tràng của pháp sư qua tivi, đều là tự thực hành ở phòng khách, phòng ngủ trong nhà và ở văn phòng làm việc, bởi vì thời gian địa điểm không cố định, lúc này niệm Phật không biết có như pháp không?

Đáp: Điều này có thể, cho dù ở bất cứ nơi nào, cho dù vào bất kỳ lúc nào, bản thân lúc rảnh rỗi liền tiếp tục niệm. Niệm Phật quan trọng nhất là trong tâm thực sự có Phật, thực sự muốn tới thế giới Tây Phương Cực Lạc. Vậy chúng ta hiện tại không phát ra được tâm này [là vì] vẫn còn lưu luyến đối với thế giới này, vẫn chưa buông xuống được. Nguyên nhân là do hoài nghi thế giới Tây Phương Cực Lạc rốt cuộc có tồn tại hay không? Là thật hay là giả? Cho nên họ không có tín tâm, không có tín tâm kiên định, cho nên nghe kinh quan trọng, đọc kinh quan trọng. Kinh điển mà Thế Tôn chuyên môn giới thiệu thế giới Tây Phương Cực Lạc cho chúng ta chính là *Tịnh độ tam kinh*, chuyên môn giới thiệu, thông thường lúc giảng kinh có giảng kèm theo, vậy đại khái tổng cộng có hơn 200 bộ kinh điển, tức là lúc giảng kinh đều nhắc đến thế giới Tây Phương Cực Lạc; kinh chuyên giảng là kinh Vô Lượng Thọ, kinh Quán Vô Lượng Thọ Phật, kinh A-di-đà. Ba loại kinh này trước đây chúng tôi đều giảng

qua rất nhiều lần, tất cả đều có ghi hình, ghi âm, nghe nhiều thì sau đó bạn mới thực sự hiểu được, thực sự thấu suốt. Sau khi nghe hiểu được nghĩa kinh thì nhất định phải thực hành, thực hành mới có cảm ứng, mới có thể giúp đỡ bạn [có được] tín tâm kiên định.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, đệ tử rất nhiều lần diễn thuyết cho người khác, khuyên người niệm Phật, kết thiện duyên với đại chúng, dùng tâm chí thành đối đãi, sau đó có nghiệp chướng hiện tiền, có lúc mặc dù thoát chuyển, nhưng trong thời gian ngắn lại tăng trưởng, đây là chuyện thế nào?

Đáp: Đây là bạn có nói nhưng bạn chưa có hành, bạn thường giảng kinh khuyên người khác, bản thân bạn chưa nhập đạo, cho nên nghiệp chướng của bạn sẽ hiện tiền. Nếu bản thân bạn thực sự y giáo phụng hành, sám hối nghiệp chướng thì sẽ không có hiện tượng này. Cho nên kinh điển quan trọng nhất là phải y giáo phụng hành, Phật dạy chúng ta làm thế nào thì chúng ta nhất định phải thành thật làm được.

Hỏi: [Điều này] có liên quan đến giới khinh trong Bồ-tát giới, “thấy người đến xin mà không tùy sức mình bố thí cho họ”, thường thấy có tập đoàn bắt lương tập hợp rất nhiều người tàn tật đáng thương rồi để ở chợ đêm ăn xin, bị tập đoàn bắt lương lợi dụng, và giả làm người xuất gia ban đêm đi khát thực, nếu thực sự bố thí không câu nệ cho hòa thượng giả thì có như pháp không?

Đáp: Đúng vậy, bạn nhìn thấy những người đáng thương này, bạn bố thí cho họ, bạn tiếp tế cho họ là công đức của bạn, những người phạm pháp tạo tác tội nghiệp, họ có nhân quả của họ, quả báo của mỗi người không giống nhau. Nếu bạn có hoài nghi, quả báo của bạn sẽ bị chiết khấu, sẽ tăng thêm rất nhiều khó khăn. Cho nên không cần hoài nghi, đây là sự hiển lộ tâm từ bi của chính mình, bạn làm như vậy là như pháp, bạn không có băn khoăn. Người xuất gia ôm bình bát, cho dù họ là thật hay là giả, lúc bạn cúng dường, cúng dường đều có công đức. Trước tiên đừng nên đặt một dấu hỏi ở đó, đây là người xuất gia giả, tâm của chính bạn đã bất thiện, hạnh của bạn cũng sẽ bất thiện; họ là người xuất gia giả, tôi coi họ là người xuất gia thật, tâm của tôi thiện, hành vi của tôi là thiện thực sự, phải hiểu đạo lý này.

Cho nên từ chỗ này, hôm nay tôi vẫn gặp một vị đồng tu hỏi tôi, họ đọc một số sách cổ, đưa ra rất nhiều ý kiến, có phê phán sách cổ. Nói tới trước đây, nói tới “vua tôi có nghĩa”, nói đây là bất bình đẳng, nói thời đại đế vương bất bình đẳng, vậy muốn bình đẳng thế nào? Các bạn nói xem bình đẳng thế nào đây? Năm ngón tay đều không bằng nhau, có phải dùng dao chặt cho nó bằng nhau hay không? Xã hội

hiện nay có thể bình đẳng sao? Bạn làm cho công ty, công ty có ông chủ, phía dưới là nhân viên, nhân viên và ông chủ có thể bình đẳng sao? Vậy chẳng phải ai ai cũng làm chủ sao? Trung Quốc hiện tại tôi không rõ lắm, trước đây tôi nghe nói người lãnh đạo trong quân đội đều xưng là tư lệnh viên, có tư lệnh viên khu vực quân sự, có đoàn thể nhỏ mười mấy người cũng gọi là tư lệnh viên, họ có thể bình đẳng sao? Đều nói sai ý nghĩa của bình đẳng. Bình đẳng là trong tâm địa, Phật pháp nói bình đẳng thực sự, chúng sanh và Phật bình đẳng, lúc nào bình đẳng? Lúc một niệm không sanh là bình đẳng. Các bạn nghĩ thử xem, Phật Bồ-tát không có phân biệt, không có chấp trước, không có vọng tưởng, trong bất kỳ cảnh giới nào cũng không khởi tâm, không động niệm, không chấp trước, bạn làm được không khởi tâm, không động niệm, không phân biệt, không chấp trước, bạn và Phật bình đẳng, là giảng điều này, không phải là giảng về mặt sự. Về sự thì làm sao bình đẳng được? Làm gì có đạo lý này? Về lý là bình đẳng, lý là thật, vĩnh viễn không thay đổi, sự là giả, thiên biến vạn hóa. Phải hiểu đạo lý này một cách thấu triệt, bạn mới hiểu được bình đẳng thực sự, hóa giải xung đột cũng như vậy.

Thế giới hiện nay xung đột rất nhiều, bao nhiêu học giả chuyên gia đều đang thảo luận làm thế nào hóa giải xung đột, làm thế nào xúc tiến hòa bình, họ không gọi là hóa giải, gọi là tiêu trừ xung đột. Tôi tham gia hội nghị bốn lần, tháng sau vẫn phải tham gia một lần hội nghị Liên Hợp Quốc, đều đang thảo luận vấn đề này. Liên Hợp Quốc làm vấn đề hòa bình này, vấn đề hóa giải xung đột này, đã làm hơn 30 năm rồi, họ bắt đầu làm công việc này từ năm 1970, đến nay đã 35 năm, xung đột trên thế giới này càng ngày càng nhiều, càng ngày càng loạn. Xung đột này có thể tiêu diệt không? Thật ra mà nói, không phải không thể, có thể hóa giải. Bắt đầu làm từ chỗ nào? Họ không tìm được căn nguyên, phải bắt đầu làm từ nội tâm của chính mình.

Thánh nhân Trung Quốc dạy chúng ta, bạn xem trong Luận Ngữ hay Mạnh Tử đều có, “làm không được việc, quay lại xét mình”. Gặp phải những chướng ngại này làm sao giải quyết? Phản tỉnh, giải quyết trong nội tâm của chính mình. Cho nên tôi tham gia hội nghị này giới thiệu với mọi người, nói rõ với mọi người phương pháp hóa giải, phải hóa giải ý nghĩ đối lập với hết thầy người, hết thầy việc, hết thầy vật ở trong nội tâm của chính mình, vậy thì xung đột này thực sự được hóa giải, không thể từ chỗ đối phương, phải từ bản thân mình. Gọi là hai bàn tay mới có thể vỗ thành tiếng, một bên muốn vỗ, một bên không có thì không thành tiếng. Bạn tới đối phó tôi, tôi không đáp lại, sự việc liền không còn nữa, liền có thể hóa giải; bạn đánh tôi,

tôi không đánh trả, bạn mắng tôi, tôi không đáp lại, xung đột liền không còn nữa. Bạn mắng tôi, nếu tôi mắng lại, vậy thì càng mắng càng hăng; bạn đánh tôi, tôi đánh trả, vậy thì càng đánh càng kịch liệt, như vậy không thể giải quyết vấn đề. Cho nên không thể có tâm oán hận, không thể có tâm báo thù, oán hận, báo thù là căn nguyên của hết thảy xung đột, vậy xung đột đã tạo ra đó làm sao có thể hóa giải? Lý này rất sâu, người bình thường không hiểu, đều là dùng báo thù, [phương pháp] này vĩnh viễn không thể giải quyết vấn đề, cho nên nhất định phải từ nội tâm.

Thánh hiền Trung Quốc xưa hiểu đạo lý này, mà đạo lý này vô cùng có hiệu quả. Sau khi bản thân tôi học được, lúc tôi còn trẻ, hai mươi mấy tuổi đã thể nghiệm được. Năm hai mươi mấy tuổi tôi vẫn còn đang đi làm, trong số đồng nghiệp có một người tới gây phiền phức cho tôi, phê bình tôi, mắng tôi ở trong văn phòng, trong văn phòng có hơn mười người, người đó mắng tôi, tôi không nói lời nào, hình như mắng khoảng nửa tiếng đồng hồ, người đó cũng mắng rất mệt rồi, thôi bỏ đi, không mắng nữa. Hiệu quả nhận được rất tốt, mọi người trong văn phòng của chúng tôi đều nói: Ô, anh gì đó tu dưỡng thật tốt! Qua hai ngày sau, người mắng tôi tới xin lỗi tôi, người đó nói mình sai rồi, người đó sai rồi. Bạn xem, liền có hiệu quả, không tạo thành xung đột. Còn có một lần, cũng gặp một đồng nghiệp, tuổi của anh ấy lớn hơn tôi, cấp bậc cũng cao hơn tôi, động thủ đánh tôi, đánh tôi nằm dưới đất, tôi không đánh trả, sau đó thì thế nào? Không đánh được nữa, anh ấy cũng rất khó xử, đánh người ta mà họ không đánh trả, không đánh lại thì phải làm sao, đúng không? Vĩnh viễn không kết oán thù với người khác, vĩnh viễn không đối lập với người khác, đây là chuyện nhỏ nhất, bình thường của bản thân chúng ta, xử lý tranh chấp quốc tế cũng là đạo lý này. Bạn hiểu được đạo lý này, chuyện gì bạn cũng có thể giải quyết, không có khó khăn, cho nên hết thảy đều phải cầu từ bản thân mình thì mới thực sự có thể giải quyết vấn đề.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, ông ấy nói từ khi học Phật tới nay, bởi vì nghiệp chướng sâu nặng, cho nên học Phật có rất nhiều thắc mắc; trong cuộc sống thường ngày, thường vào lúc làm việc, cho dù là vui vẻ hay không vui vẻ đều sẽ khởi ý niệm rất không tốt, con đã thử không chế nó, ví dụ như ngồi thiền, lạy Phật v.v... nhưng đều không cách nào không chế được [bản thân] không khởi ý niệm xấu nữa. Xin hỏi lão hòa thượng có phương pháp nào có thể dạy con không chế ý niệm xấu không?

Đáp: Phương pháp tốt nhất là giảng kinh, bạn xem ngày ngày khuyên người khác đừng có ý niệm xấu, khuyên người khác đồng thời chính là khuyên chính mình,

tôi nhận được hiệu quả tốt nhất từ chỗ này. Cho nên tôi hoan hỷ lên bục giảng kinh, khuyên người khác chính là khuyên chính mình, người khác nghe hay không cũng không sao, bản thân mình được khuyên nhiều rồi, tự nhiên sẽ thay đổi, cũng không cần phải cố ý thay đổi, tự nhiên mà thay đổi; số lần quá nhiều rồi, ấn tượng quá sâu rồi, cho nên số lần càng nhiều càng tốt. Từ nghe kinh, đọc kinh, nghiên cứu kinh giáo, bạn tập trung tinh thần, đây là việc tốt, bạn sẽ không khởi ác niệm nữa. Kinh Phật cũng được, kinh luận nhà Nho cũng được, toàn tâm toàn lực nghiên cứu, bạn sẽ có tâm đắc, sẽ thay đổi lại những suy nghĩ của bạn.

Hỏi: Xin hỏi cư sĩ tại gia có thể tự mình đọc tụng Từ Bi Tam-muội Thủy Sám không?

Đáp: Tôi cảm thấy không cần tụng những nội dung như Thủy Sám, Lương Hoàng Sám, không cần tụng chúng, nhưng có thể học. Tức là bình thường có thể xem lời dạy bảo hay trong đó, chúng ta nên phải y giáo phụng hành, phải ghi nhớ, như vậy thực sự được lợi ích. Nếu như muốn cầu bản thân tiêu trừ nghiệp chướng, sám hối, vậy thì vẫn phải giác ngộ, sửa đổi từ tâm địa, mới là sám hối thực sự. Nếu như chỉ niệm Phật, lạy sám hối, ác niệm của bạn vẫn đề khởi như vậy, nghiệp chướng của bạn vẫn chưa tiêu trừ, phải hiểu đạo lý này. Ý nghĩa thực sự của sám hối là biết lỗi lầm của chính mình, sau không tái phạm nữa, đó gọi là sám hối thực sự; hôm nay tôi lạy sám hối, ngày mai vẫn phạm lỗi như vậy, vậy thì đó là giả, không phải là thật.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, ông ấy nói ăn chay, quy y đã vài năm rồi, nhưng thỉnh thoảng trong mộng vẫn mơ thấy hoặc ăn những thứ không nên ăn, đệ tử cảm thấy rất sợ hãi, tới lúc đó sẽ chướng ngại đại sự lâm chung của chính mình, mà không gặp được Di-đà.

Đáp: Lời này là thật, không giả chút nào, đây là cho thấy tập khí rất nặng. Mà đây không phải là vấn đề của cá nhân bạn, rất nhiều người đều có vấn đề này, công phu tu học của bản thân chưa đủ, không chống lại được tập khí. Nhưng vấn đề này không cần sợ hãi, bản thân nghiêm túc nỗ lực, kiên trì đừng thay đổi, thời gian dài rồi, bạn mới học Phật vài năm. Bạn phải học hai mươi năm, ba mươi năm không gián đoạn, tự nhiên sẽ xoay chuyển lại, cho nên cần thời gian, cần công phu.

Hỏi: Trước đây nghe theo tổ sư Ấn Quang, lão hòa thượng Quảng Khâm v.v... đều khuyên người trì niệm “Nam-mô A-di-đà Phật”, vốn cũng muốn lập chí hướng, không thay đổi đề bài, học theo các bà cụ chuyên trì câu Phật hiệu này tới cùng. Nhưng gần đây là nghe được các pháp sư khác nói về vô số công đức lợi ích của Lục

Tự Đại Minh Chú, Nam-mô Quán Thế Âm Bồ-tát, Nam-mô Địa Tạng Vương Bồ-tát, khiến cho tâm đệ tử khởi vô minh, không biết tuân theo điều nào. Mặc dù cũng từng nghe các pháp sư khác nói, trì loại nào cũng đều giống nhau, chỉ cần có duyên là được, đệ tử đều cho rằng chỉ cần lợi ích lớn, có thể làm ít hưởng nhiều, miệt mài một đường niệm tới, cuối cùng sẽ có lúc cảm ứng đạo giao. Do đó thỉnh pháp sư từ bi, đệ tử nên đối trị thế nào?

Đáp: Nghiệp chướng của bạn rất nặng, nặng ở chỗ nào? Đứng núi này trông núi nọ. Nghe một người thì học theo một người, nghe hai người lại muốn học theo người kia, ngày ngày đổi đề bài, sợ rằng đến già cũng không chuyện gì thành, luôn muốn tìm một phương pháp nhanh, phương pháp có hiệu quả, bạn đã tìm thấy rồi, bạn không tin tưởng thì có cách gì? Chư Phật Như Lai đều nói, công đức niệm A-di-đà Phật bậc nhất. Pháp sư Từ Vân Quán Đảnh, đây là vị đại đức trong cửa Phật chúng ta vào những năm Càn Long, trước tác của ngài ấy rất nhiều, đại khái có hơn 40 loại, đều thu thập ở trong *Tục tạng kinh* của Nhật Bản, là một vị đại đức rất tài giỏi. Ngài ấy từng nói qua, lời này ở trong Quán Vô Lượng Thọ Phật Kinh Sớ Sao, cuốn sách này là do ngài ấy viết, trong đó ngài ấy từng nói một câu thế này: “Tội nghiệp bạn phạm phải cực nặng, tất cả kinh sám (tức sám hối này) đều không thể sám hối được nghiệp, không có cách nào, cái nào cũng không có hiệu quả, cuối cùng chỉ có một thứ có thể sám hối được nghiệp, là thứ gì? Một câu A-di-đà Phật, sức mạnh của một câu A-di-đà Phật này vượt hơn hết thầy kinh sám Phật sự”.

Bạn xem bạn gặp pháp sư Ấn Quang, lão hòa thượng Quảng Khâm không phải đã dạy bạn rồi sao? Bạn không tin tưởng, đây là nghiệp chướng của bạn sâu nặng! Bạn vẫn muốn đổi qua niệm pháp môn khác, niệm A-di-đà Phật sợ đắc tội Quán Thế Âm Bồ-tát, sợ đắc tội Địa Tạng Vương Bồ-tát. Thực ra Quán Âm Bồ-tát, Địa Tạng Bồ-tát đều niệm A-di-đà Phật, bạn không hiểu đạo lý này. Cho nên nhất định phải có tín tâm, không thể tùy tiện nghe người khác nói, tùy tiện nghe lời người khác, bạn nhất định sẽ đi sai đường, đây cũng là không gặp được người thầy tốt. Vậy người thầy trước đây chúng tôi gặp được, bạn xem điều kiện đầu tiên đi theo thầy chính là không được nghe lời người khác. Tôi tới Đài Trung gặp thầy Lý, muốn làm học trò của thầy, thầy đưa ra ba điều kiện, điều kiện đầu tiên: chỉ được nghe thầy giảng kinh thuyết pháp, bất kỳ pháp sư đại đức, cư sĩ tại gia nào giảng kinh cũng đều không được phép nghe, [đây là] điều kiện đầu tiên. Điều kiện thứ hai là từ nay về sau khi xem sách, cho dù là sách Phật hay sách thế gian đều phải được thầy đồng ý, nếu thầy

không đồng ý thì không được xem. Các bạn có thể gặp được người thầy như vậy không? Nhìn thì có vẻ hình như người thầy này rất độc đoán, thực ra có đạo lý lớn trong đó. Bạn học theo người này, lại đi nghe người khác, người ta làm sao dạy bạn? Đây là nói su thừa, có thể thành tựu hay không, bản thân bạn phải tuân theo 100%, người thầy chịu trách nhiệm hoàn toàn đối với bạn. Nếu bạn không nghe lời, đi nghe lung tung, học lung tung, thầy không chịu trách nhiệm. Cho nên đây là đạo thầy trò, xã hội hiện đại cũng không thấy nữa, hiện tại là nói dân chủ tự do mở cửa, ai cũng không thể can thiệp ai, vậy thì mỗi người mặc cho số mệnh xoay chuyển.

Hỏi: Có một vị nói sư tử học Phật đã hai mươi mấy năm, mấy năm gần đây lại đam mê “đạo thành Phật” của đạo sư Ấn Thuận, nói thẳng là niệm Phật vãng sanh không dễ dàng như vậy, cho nên chị ấy hi vọng đời sau lại làm người. Con và vài vị đồng tu trực tiếp khuyên chị ấy, trước tiên cầu sanh Tịnh độ rồi hãy thừa nguyện quay lại, nhưng chị ấy vẫn không nghe, phải làm thế nào? Nói với chị ấy như thế nào mới tốt, xin sư phụ chỉ thị.

Đáp: Mỗi người có nhân duyên của mình, đời sau cô ấy làm người cũng tốt, pháp sư Ấn Thuận thừa nguyện quay lại, đời sau lại cố gắng theo ngài ấy học tập. Chúng ta tin rằng có lẽ đời sau, cũng có thể nhiều đời nhiều kiếp về sau, cô ấy vẫn sẽ niệm Phật cầu sanh Tịnh độ. Vậy bạn phải cố gắng chuyên tâm tu Tịnh độ, bạn tới thế giới Cực Lạc tương lai thấy cô ấy tới thì [nói]: sao bây giờ chị mới tới?

Hỏi: Có một người bạn cũng là thành viên của Pháp Luân Công, vốn anh ấy là đệ tử Phật kiên thành, không biết tại sao lại trở thành một thành viên của Pháp Luân Công, anh ấy cảm thấy Pháp Luân Công mới là chí cao vô thượng, Phật pháp không thể sánh bằng. Bởi vì công phu của đệ tử còn cạn cợt, cho nên không cách nào khuyên anh ấy hồi đầu, xin hỏi sư phụ nên làm thế nào mới tốt?

Đáp: Bạn tự mình dụng công thực hành nhiều hơn, hi vọng một hai năm [sau] công phu của bạn vượt qua anh ấy thì anh ấy sẽ tin tưởng bạn, bản thân bạn không cố gắng học, bạn không cách nào giúp đỡ người khác. Trong kinh đức Phật thường nói: “bản thân chưa độ mà có thể độ người, chẳng có chuyện ấy”. Cho nên muốn độ người khác trước tiên phải độ chính mình, đây là rất có đạo lý. Trước tiên thành tựu chính mình, người khác đi sai đường, mỗi người có nhân duyên của mỗi người. Có thể khuyên, khuyên một lần, hai lần, đừng nên lần thứ ba, hai lần không quay đầu thì không cần thiết nữa, tại sao vậy? Đã làm trọn trách nhiệm của bạn bè, tương lai họ

sẽ không trách bạn; tôi đi sai đường rồi, tại sao bạn không nói cho tôi biết? Tôi đã nói cho bạn biết, bạn không nghe thì không còn gì để nói.

Hỏi: Có một người bạn đang luyện Tự Phát Công, hơn nữa còn muốn giới thiệu cho con gái đang mắc nhiều bệnh của con luyện công. Anh ấy nói công phu này chính là đứng toàn thân thả lỏng, không được nghĩ điều gì cả, để tâm trống rỗng, sau đó muốn động thể nào thì động thể ấy. Có người luyện thì cứ xoay vòng vòng, có người luyện thì giống như tập thái cực quyền, lúc luyện công thì lòng bàn tay sẽ nóng lên, lòng bàn chân cũng nóng lên, từ sau khi luyện công thì cơ thể tốt lên một cách rõ rệt. Anh ấy nói lúc luyện công thường nhìn thấy Phật Bồ-tát, anh ấy cũng là tín đồ Phật giáo, có một ít Phật học căn bản, xin hỏi lão pháp sư, có thể luyện công phu này không? Nếu không thể thì con nên khuyên anh ấy thế nào?

Đáp: Bạn không cần khuyên anh ấy, không cần luyện công phu này, nếu bạn nói luyện công, tôi cảm thấy công phu thù thắng nhất không gì bằng lay Phật. Bạn xem thân lay A-di-đà Phật, miệng niệm A-di-đà Phật, trong tâm nghĩ tới A-di-đà Phật, đây gọi là ba nghiệp thanh tịnh, không nên nghĩ tới điều khác, nghĩ tới điều khác đều là sai lầm. Tôi niệm A-di-đà Phật, nghĩ A-di-đà Phật, vẫn đi luyện công phu khác, đây không phải là tự mình gây phiền phức cho mình? Tâm niệm của bạn không thể chuyên nhất, không chuyên nhất thì vãng sanh liền không đáng tin, cho nên nhất định phải chuyên tâm, chuyên nhất.

Hỏi: Có một người bạn đạo đã mất, đã qua đời được chín năm, nếu bây giờ anh ấy đã đi [đầu thai] chuyển thế rồi, hiện tại chúng con tụng kinh, niệm Phật hồi hướng cho anh ấy, hoặc là dùng tên của anh ấy để đi in kinh sách, in tượng Phật, giúp anh ấy tạo nhân duyên thiện, như vậy anh ấy có thể đạt được không? Hoặc là phải dùng phương pháp gì mới có thể giúp linh hồn của anh ấy quy y A-di-đà Phật?

Đáp: Làm như vậy đều có chỗ tốt, nếu như anh ấy đã vãng sanh, giúp đỡ anh ấy nâng cao phẩm vị; nếu anh ấy chưa vãng sanh, cho dù đang ở cõi nào thì anh ấy cũng đều có thể nhận được lợi ích, đều có thể giảm bớt đau khổ, có chỗ tốt, có lợi ích cho anh ấy. Đây là vừa nãy đã nói với quý vị, tổ tiên trăm ngàn năm, chưa từng gặp mặt, tại sao mỗi năm còn phải cúng tế, đạo lý là ở chỗ này. Chúng ta đối với người thân bạn bè cũng giống như vậy, niệm niệm không quên, bồi dưỡng tâm nhân ái của chính mình.

Hỏi: Đệ tử sau khi học Phật không còn cúng trời, cũng không còn lạy thổ địa công và địa cơ chủ nữa, xin hỏi sư phụ như vậy đúng không? Cầu xin sư phụ từ bi khai thị.

Đáp: Bạn đưa ra câu hỏi này, tôi biết trong lòng bạn có nghi hoặc, trước đây lạy thổ địa công, lạy thiên công, hiện tại không lạy nữa, có hoài nghi, sợ có lỗi với họ, nếu không thì bạn cũng sẽ không hỏi vấn đề này. Người học Phật, thiên thân, quỷ thân cũng là chúng sanh một cõi, trước đây từng có qua lại, hiện tại tốt nhất vẫn là không nên quên. Mời họ làm thần hộ pháp tốt biết bao, để họ và chúng ta cùng nhau tu hành tốt biết bao, chúng ta thành tựu, họ cũng có thành tựu, họ sẽ trở thành thần hộ pháp của đạo tràng, trở thành thần hộ pháp của gia đình, cũng trở thành thần hộ pháp của chính bản thân bạn, trong âm thầm họ sẽ chăm sóc bạn, bạn chăm sóc họ, họ sẽ chăm sóc bạn. Cho nên đây là nói hiện tại chúng ta coi Phật là chủ, họ là bạn học của chúng ta, là đồng tham đạo hữu của chúng ta. Trước đây chúng ta coi họ là thần minh, họ là chủ, chúng ta tới cầu phước nơi họ, hiện tại họ là bạn của tôi, làm rõ mối quan hệ thì qua lại không hề gì.

Hỏi: Câu hỏi của vị đồng tu này nói, nếu có người mất mạng ngoài ý muốn, mà không có ai giúp họ siêu độ, kết quả họ biến thành cô hồn dã quỷ, ngược lại còn hại người ở dương gian. Người bị hại là người đời trước nợ họ sao? Nhưng người hại họ không phải là người đó, đây cũng là nhân quả sao? Hay chỉ là làm kẻ chết thay? Là bởi vì thân nhân duyên trong bốn nhân duyên, lại thêm trợ duyên của tăng thượng duyên trở thành cõi ngạ quỷ, thân trung ấm có 49 ngày, ngạ quỷ hại người liêu nghiệp có nặng thêm một bậc không?

Đáp: Chuyện này mặc dù liên quan tới quý thân, ở Trung Quốc, ở nước ngoài thường có, báo chí nước ngoài cũng thường đăng tin, người bình thường cho rằng đây là mê tín, nhưng mà chuyện này thường xảy ra. Chúng ta hiểu được quý muốn hại một người, tại sao quý không hại người khác mà tới hại tôi? Bạn nghĩ theo hướng này, bạn nghĩ thấu suốt rồi thì bạn mới biết được, quý muốn gây phiền phức cho một người, hại một người, đời quá khứ nhất định có nhân duyên, phải hiểu đạo lý này. Đời này của chúng ta chưa từng hại người, [nhưng] trong đời quá khứ, đời đời kiếp kiếp, vô lượng kiếp quá khứ tới nay, phải biết được chúng ta có kết thiện duyên, có kết ác duyên với chúng sanh, thiện duyên thì có người giúp đỡ bạn, ác duyên thì có người chướng ngại bạn, nhất định phải hiểu đạo lý này. Trong đời này, mặc dù chúng ta là thiện tâm, thiện hạnh, chẳng có chút ác niệm nào, nhưng thường vẫn có người

chương ngại, vẫn có người gây phiền phức, chúng ta hiểu được đó là nghiệp nhân đời trước, gặp được rồi, chuyện tốt, nghiệp sẽ tiêu trừ. Trước đây tôi chương ngại bạn, bây giờ bạn chương ngại tôi, chuyện tốt, trong lòng không có tâm sân hận, không có tâm báo thù, hoan hỷ tiếp nhận, hết nợ nần. Không được có oán hận, không nên trách người khác, trách tôi trong đời quá khứ không làm chuyện tốt, có lỗi với họ. Bạn có thể thường nghĩ như vậy, nghĩ như vậy là đúng lẽ, đúng đắn, tuyệt đối chính xác, oan kết gì cũng đều hóa giải.

Bạn có thể hóa giải oan kết, còn có rất nhiều oan gia trái chủ nhìn thấy con người bạn là người tốt, thôi bỏ đi, không tìm bạn nữa, nợ cũng tiêu trừ, cho nên tiêu trừ rất nhanh, đạo lý ở chỗ này. Họ thấy bạn là người tốt, bạn thực sự là người thiện, thực sự làm rất nhiều công đức, lại thường thường hồi hướng cho họ, bạn xem chúng ta hồi hướng không phải là hồi hướng cho oan gia trái chủ của chính mình sao? Oan gia trái chủ có đời hiện tiền, có đời quá khứ, một niệm chân thành tâm thiện, thực sự đều hóa giải được vấn đề. Cho nên bạn phải tin tưởng bất kỳ người nào trong đời này, tuyệt đối không có chuyện gì là không có nhân từ trước, hết thấy đều có quan hệ liên đới với đời quá khứ, tất cả đều có quan hệ liên đới với đời quá khứ, đời vị lai, chúng ta phải hiểu được chân tướng sự thật này.

Hỏi: Đây là cư sĩ Tô ở Thượng Hải, ông ấy có mấy câu hỏi. Ông ấy nói tướng A-di-đà Phật mà người đời vẽ, trước ngực không có phù hiệu chữ “vạn”, liệu ma có thể biến thành A-di-đà Phật không có phù hiệu chữ vạn trước ngực để tới tiếp dẫn khi lâm chung không? Có thể đi theo họ không?

Đáp: Người niệm Phật, người một lòng cầu nguyện vãng sanh, lúc lâm chung ma sẽ tới quấy nhiễu, ma có thể hiện ra thân Di-đà không? Không thể, bởi vì Di-đà là bản tôn của bạn, họ không thể hiện bản tôn, hiện bản tôn thì họ sẽ phạm pháp, thần hộ pháp sẽ tới can thiệp. Cho nên họ tới lừa gạt bạn, nhất định là hiện thân Thích-ca Mâu-ni Phật, hiện thân Dược Sư Phật, hiện các vị Phật khác tới tiếp dẫn bạn, bạn không được đi theo họ, đó là giả, không phải thật, A-di-đà Phật chắc chắn là thật, không phải giả. Họ hiện thân Phật khác đến tiếp dẫn bạn đi, họ muốn báo thù bạn, nếu bạn đi theo họ, thần hộ pháp không can thiệp. Thần hộ pháp biết hai người có oan kết, họ không phạm pháp, họ không giả mạo A-di-đà Phật, họ giả mạo vị Phật khác, vậy thì bạn mắc mưu họ. Người cùng tâm này, tâm cùng lý này, một đạo lý, nếu họ giả mạo A-di-đà Phật thì họ phạm pháp, chuyện này thần hộ pháp tuyệt đối sẽ không tha cho họ, cho nên nói là bản tôn, điều này quan trọng.

Nếu bạn niệm Quán Thế Âm Bồ-tát, cả đời cúng dường Quán Thế Âm Bồ-tát, học pháp môn Quán Âm, Quán Âm là bản tôn của bạn, lúc lâm chung A-di-đà Phật tới tiếp dẫn bạn, vậy thì không đáng tin, không nhất định là thật, bạn phải hiểu đạo lý này. Bản tôn của chúng ta là A-di-đà Phật, vậy thì tương lai tương tiếp dẫn nhất định là ngài, đây là tướng tùy tâm chuyển. Cho nên bình thường chúng ta nên cúng bái một bức tượng thôi, cả đời tôi thờ cúng một bức tượng này, ngày ngày nhìn ngài ấy, tới lúc lâm chung, tướng mà A-di-đà Phật thị hiện giống với tượng mà tôi thờ cúng, rất quen, ngày ngày nhìn ngài, ngày ngày nhớ ngài, thực sự tới rồi thì sẽ không sai. Cho nên đừng nên thường đổi tượng cúng bái, một bức tượng cúng đến cùng là tốt nhất. Thư viện Hoa Tạng của chúng tôi thành lập, có một vị cư sĩ tặng chúng tôi một bức tượng A-di-đà Phật, chính là bức tượng màu trắng hiện tại cúng ở phía sau, bức tượng này vốn bằng sứ, đại khái cũng có hai, ba trăm năm rồi, tượng làm rất đẹp. Chúng tôi chỉ sợ tượng bể, bởi vì sứ không dễ bảo quản, rất cẩn thận, cho nên chúng tôi mới phát tâm dùng khuôn làm ra tượng này, hiện tại làm ra rất nhiều. Bức tượng này chúng tôi đã cúng hơn 20 năm, gần 30 năm rồi, chúng tôi chỉ cúng một bức này. Lúc đầu chúng tôi dùng ảnh chụp, ảnh chụp có nền xanh, mọi người nhìn bức tranh có nền xanh bên cạnh này, đây vốn chụp từ bức tượng Phật này. Như vậy rất thuận tiện, chúng ta ra ngoài du lịch cũng thuận tiện, đều có thể mang theo, ở trong khách sạn tôi treo ảnh Phật này lên, cho nên rất tốt, hơn nữa lượng in ấn rất lớn, lưu hành rất rộng, thường nhìn một bức tượng Phật này.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, ông ấy nói các ngành các nghề đều có Phật Bồ-tát thị hiện, cũng tức là nói người thừa nguyện tái lai, bản thân họ biết là Phật Bồ-tát thừa nguyện tái lai không?

Đáp: Phật Bồ-tát thị hiện trong các ngành các nghề, đây là thật không phải giả, nhưng bạn muốn hỏi bản thân họ biết hay không? Có lúc biết, có lúc không biết, lúc biết không nhiều, lúc không biết nhiều. Đây là nguyên nhân gì? Là chúng sanh có cảm, Phật Bồ-tát có ứng, khi chúng sanh không có cảm, Phật Bồ-tát không có ứng. Phật Bồ-tát sao lại hóa thân trên thân thể con người? Cũng giống như linh quý dựa thân vậy, Phật Bồ-tát dựa vào thân một người nào đó, thời gian rất ngắn, để cho người thành tâm như bạn, hoặc là nhìn thấy thần thái của các ngài, hoặc là nhìn thấy lời nói của các ngài, bạn bỗng nhiên khai ngộ, sau khi bạn khai ngộ thì Phật Bồ-tát liền rời đi, cho nên thời gian rất ngắn. Không phải là Phật Bồ-tát đầu thai tới cõi người, không phải vậy. Nếu Phật Bồ-tát thực sự đầu thai tới cõi người, đó là gì? Căn tánh học Phật

của chúng sanh nơi đó chín muồi rồi, rất nhiều người, nên các ngài sẽ ứng thân tới. Giống như năm đó Thích-ca Mâu-ni Phật xuất thế, ứng thân ấy, người của một khu vực quá nhiều, ngài buộc phải ở lại nơi đó trong thời gian dài để giáo hóa; thông thường nếu số lượng người rất ít, ngài đều dùng hóa thân. Hóa thân có hai loại, một loại là bạn nhìn thấy người này tới, sau khi rời đi thì đột nhiên không thấy người này đâu nữa, đây là một loại, một loại hóa thân; một loại hóa thân khác là dựa vào thân người. Mà dựa vào thân người thì trường hợp này vô cùng nhiều, bản thân thành tâm thành ý sẽ có cảm, chúng sanh có cảm, Phật liền có ứng, “Trong cửa nhà Phật, không bỏ một ai”, đây là chư Phật Bồ-tát phương tiện thiện xảo, chúng ta phải hiểu được.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, ông ấy nói trong nhà có ảnh chụp chung với người thân bạn bè, trường bối đã qua đời nên xử lý như thế nào mới tốt?

Đáp: Ảnh chụp là kỷ niệm của chính mình, mặc dù họ đã qua đời, chúng ta vẫn thường nhớ đến họ, đây đều là bồi dưỡng tâm địa của chính mình thuần hậu, bồi dưỡng tâm yêu thương của chính mình. Người đã qua đời, bạn vẫn niệm niệm không quên, bạn đối với người thân bạn bè trước mắt nhất định vô cùng thuần hậu. Cho nên nếu có nơi treo thì có thể treo lên, không có nơi treo thì bỏ vào cuốn album ảnh lưu lại, thường xem có lợi ích. Mỗi lần nhìn thấy, vậy bản thân chúng ta niệm Phật, tụng kinh có thể hồi hướng cho họ, hồi hướng trong tâm là được rồi, không cần đến bất kỳ hình thức gì, chỉ cần bạn nghĩ tới, họ đều sẽ có cảm ứng.

Hỏi: Ông ấy nói mặc dù con ở Thượng Hải, nhưng mỗi ngày [đều] lên mạng trực tiếp xem sư phụ thượng nhân giảng kinh và xem vấn đáp học Phật, ông ấy nói: nguyện sư phụ thường trụ thế gian, chuyển pháp luân, chúng sanh cần người.

Đáp: Đây là duyên phận, không thể miễn cưỡng.

Hỏi: Tiếp theo là vị đồng tu ở thành phố Trường Xuân - Cát Lâm, ông ấy hỏi trợ niệm 12 tiếng đồng hồ, liệu có phải nhất định ba ngày hoặc thậm chí bảy ngày sau mới thiêu không? Thứ hai, nguyên nhân là gì?

Đáp: Con người qua đời, từ sau khi tắt thở trợ niệm 12 tiếng đồng hồ vô cùng tốt, ít nhất phải 8 tiếng đồng hồ. Bởi vì trong kinh giảng, sau khi con người tắt thở, thông thường 8 tiếng đồng hồ thì thần thức mới rời đi, 8 tiếng đồng hồ mặc dù đã tắt thở nhưng họ vẫn chưa rời đi, lúc này niệm Phật cảm ứng của họ vô cùng mãnh liệt, giúp đỡ họ thù thắng nhất; an toàn nhất vẫn là có 8 tiếng đồng hồ chưa rời đi, cho nên 12 tiếng đến 14 tiếng là tốt nhất, tốt nhất có thể [trợ niệm] 14 tiếng đồng hồ. Còn

như bao nhiêu ngày mới thiêu thì không quy định, phải xem phong tục tập quán của mỗi nơi. Ví dụ như ở miền Bắc thời tiết lạnh, thời gian để lâu một chút cũng không sao; nếu ở miền Nam thời tiết nóng bức, thời gian dài thì thân thể của họ sẽ bốc mùi. Cho nên phong tục tập quán của mỗi nơi không giống nhau, có thể tùy theo phong tục, tùy theo phong tục là thường tình của con người.

Hỏi: Vị đồng tu này tới từ trong nước, ông ấy có hai câu hỏi. Câu hỏi đầu tiên, niệm Phật ra tiếng dễ dàng nhiếp tâm, nhưng lúc hít thở âm thanh sẽ trở nên rất nhỏ, như vậy nhiếp tai lắng nghe có lúc có thể nghe thấy, có lúc không nghe thấy, mặc dù nói có thể nghe câu Phật hiệu sanh khởi trong tâm, nhưng cũng dễ dàng bị nhiễu loạn. Xin hỏi lão pháp sư có biện pháp nào tốt không?

Đáp: Tổ sư đại đức xưa nay dạy chúng ta phương pháp niệm Phật, rất nhiều người đều học tập, rất có hiệu quả. Phương pháp này, Phật hiệu sanh từ trong tâm, chúng ta thường nói, trong tâm phải có Phật, đây thực sự là gốc, trong miệng niệm ra tiếng, tai nghe âm thanh vào, nghe âm thanh Phật hiệu do chính mình niệm này, dễ dàng nhiếp tâm, nhiếp tâm là thế nào? Không vọng tưởng. Bạn xem rất nhiều người là miệng niệm Di-đà tâm tán loạn, miệng niệm Phật nhưng vẫn nghĩ ngợi lung tung, đây gọi là không thể nhiếp tâm, đây là phá hoại công phu niệm Phật, đại đức xưa gọi là “miệng niệm Di-đà tâm tán loạn, hét bẻ cổ họng cũng uổng công”. Hết thấy mọi pháp môn, nhà Phật nói tám vạn bốn ngàn pháp môn, vô lượng pháp môn, pháp là phương pháp, môn là môn đạo, con đường, tu điều gì? Điều là tu tâm thanh tịnh, nhất định phải hiểu điều này.

Cho nên trong kinh Bát Nhã đức Phật nói: “Pháp môn bình đẳng, không phân cao thấp”, mặc dù phương pháp khác nhau nhưng hết thấy đều phải niệm tâm đến thanh tịnh, tức là niệm đến tất cả vọng tưởng phân biệt chấp trước đều không còn nữa, đó gọi là nhất tâm bất loạn. Còn có phân biệt chấp trước, không đạt đến công phu này, ngẫu nhiên đạt tới cảnh giới này, không thể duy trì được lâu, đây gọi là công phu thành phiến. Tức là công phu không liên tục, lại dụng công tu hành thêm mới có thể hàng phục phiền não, hàng phục vọng tưởng phân biệt chấp trước, vẫn chưa đoạn trừ được, nhưng cảnh giới này chắc chắn có thể vắng sanh, công phu niệm Phật của bạn hàng phục được [phiền não] rồi. Nếu như có thể đoạn trừ, vậy thì đương nhiên công phu liền cao hơn, có thể đoạn trừ phiền não tập khí này, sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc sẽ không còn ở cõi Đồng Cư, mà là cõi Phương Tiện Hữu Dư, cõi Thật Báo Trang Nghiêm, vậy thì cao rồi, cho nên đây là [công phu] rất khó đạt được.

Nhưng mà công phu thành phiền này, người bình thường chúng ta phải thực sự đối với thế gian, tôi thường giảng là phải có thể buông xuống được danh văn lợi dưỡng, ngũ dục lục trần, ai cũng đều có thể làm được. Cho nên, tổ sư nói pháp môn này vạn người tu vạn người vãng sanh là có đạo lý, lời này không phải giả, bạn không đi được là bởi bạn không buông xuống được duyên thế tục, nhất định phải buông xuống.

Cho nên đại sư Ấn Quang dạy chúng ta một phương pháp rất hay, dạy chúng ta thế nào? Dán chữ “chết” ở trên trán. Phòng bé quan của lão nhân gia ngài, chùa Linh Nham – Tô Châu, mọi người tới đại lục tham quan du lịch có thể tới đó xem thử, năm đó đại sư Ấn Quang tại thế, căn phòng bé quan của ngài rất nhỏ, trong Phật đường nhỏ cúng một bức tượng A-di-đà Phật, chỉ một bức, đều không có Quán Âm, Thế Chí, một cái lư hương, một ly cúng, một ly nước, rất đơn giản. Phía sau tượng Phật dán một chữ lớn, chữ “chết” do lão nhân gia tự mình viết. Nếu bạn nghĩ rằng tôi sắp chết rồi thì bạn còn có gì mà không buông xuống được đâu? Có thứ nào bạn có thể mang theo được? Đây là bí quyết niệm Phật công phu đặc lực, phương pháp rất hay. Phật đường ở Úc và Phật đường ở Singapore tôi cũng treo một chữ “chết”, thường nghĩ tới điều này. Chúng ta ở trên thế gian này, coi thế gian này giống như quán trọ mà ở, đừng cho rằng đây là nhà của mình, đây là thứ mình sở hữu, một khi bạn sở hữu thì không tới được thế giới Tây Phương. Chỗ này của tôi không có gì cả, đồ dùng có thể dùng, trong tâm không được có suy nghĩ “đây là của tôi”, vậy thì hỏng rồi, vậy thì đi không được.

Đạo tràng này là của tôi, sau khi chết đi thì phải làm sao? Trong đạo tràng không có nam nữ lầy nhau, bạn tới nơi này, khi vãng sanh thì bạn không được thân người, nhưng mà [đạo tràng] có chuột, có gián, một khi bạn đầu thai liền biến thành những con vật này, bạn không rời khỏi được đạo tràng này, vậy thì phiền phức sẽ lớn. Con người không được có ham thích, điều gì cũng đều phải buông xuống. Thích kinh sách, tương lai sau khi chết đi, trong kinh sách có sâu mọt, sẽ biến thành thứ này; ưa thích nó, không rời khỏi được, bạn nói thử xem phiền phức biết bao. Cho nên kinh Kim Cang nói với chúng ta: “Pháp còn phải xả, huống hồ chẳng phải pháp”, ngay cả Phật pháp cũng không được tham luyến, huống chi là thế gian pháp, phải buông xả sạch sẽ. Tâm thanh tịnh chính là tâm Phật, tâm thanh tịnh chính là pháp tánh, phải hiểu điều này. Trong pháp tánh vốn đầy đủ vô lượng trí tuệ, vô lượng đức năng, vô lượng tài nghệ, vô lượng tướng hảo, hiển lộ một cách tự nhiên.

Năm kia tôi có viết một câu đôi ngắn: “*Từ bi đầy pháp giới, ý thiện khắp Ta-bà*”, đây là tánh đức tự nhiên hiển lộ, hết thủy cỗi nước chúng sanh trong cả vũ trụ cùng chính mình là một thể, không chút phân biệt nào, cho nên tâm yêu thương là thanh tịnh, là chân thành, là bình đẳng, không chút khác biệt nào. Nhưng mà về sự thì sao? Về sự thì vẫn không bình đẳng, tại sao không bình đẳng? Duyên không giống nhau, duyên khác nhau, tùy duyên mà không phan duyên, còn về lý, về tâm thì chắc chắn bình đẳng, không chút vết tích nào. Cho nên nhiếp tâm niệm Phật, âm thanh lớn nhỏ đều không quan hệ gì, quan trọng nhất là bản thân phải thực sự đạt tâm thanh tịnh, coi điều này làm nguyên tắc. Phương pháp người khác dùng chưa chắc phù hợp với mình, phương pháp của mình cũng chưa chắc phù hợp với người khác, căn tánh của mỗi người khác nhau. Cho nên pháp không có pháp cố định, niệm Phật cũng không có pháp cố định, quan trọng nhất là tín nguyện hạnh, nhất tâm chuyên niệm, điều này quan trọng, đây là trong kinh đức Phật thường dạy chúng ta. Bạn vẫn bị quấy nhiễu bởi bên ngoài, vậy là vẫn chưa buông xuống được, quấy nhiễu là gì? Bởi vì bản thân bạn còn phân biệt, còn chấp trước, nên bạn mới bị người khác quấy nhiễu, nếu bạn buông xuống hết phân biệt chấp trước lúc người khác quấy nhiễu thì bạn không tiếp nhận. Nói tóm lại, nếu bạn vẫn tiếp nhận thì bạn chưa buông xuống được, cũng có thể nhắc nhở tâm cảnh giác của chính mình, công phu của tôi vẫn chưa đủ.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, lão pháp sư thường nói, trên con đường tu học phải tập trung chuyên tâm, ví dụ thường nói kinh điển nào đó, hay là băng ghi âm nào đó, trước tiên xem, trước tiên nghe mấy trăm lần v.v... Nếu vậy chẳng khác nào ám thị những người học tập rằng, ngoài [những điều đang học] ra thì hết thủy không đúng. Đệ tử gần đây rất nghiêm túc học Nho, lão pháp sư nói trước tiên nghe thầy Thái Lễ Húc giảng Đệ Tử Quy ba trăm lần, nhưng đệ tử phát hiện Đại Học và Luận Ngữ do thầy Từ Tĩnh Dân của Đài Loan giảng càng khế hợp căn cơ của đệ tử hơn. Thầy Từ có phải là Đại Nho của Đài Loan không? Cũng là đồng môn của lão pháp sư, thầy Thái ở Đài Loan cũng từng theo thầy Từ học. Kinh Kim Cang nói hết thủy pháp đều là Phật pháp, xin hỏi lão pháp sư liên quan đến tu học tập trung chuyên tâm, đối với một số người nào đó mà nói liệu có chút sai lệch không, dễ dàng bị hiểu lầm và ảnh hưởng bởi câu này không?

Đáp: Không sai, bạn sẽ có hiểu lầm, bạn sẽ bị ảnh hưởng. Phương pháp là một nguyên tắc, nguyên tắc này phù hợp với một bộ phận người, không phù hợp với tất cả mọi người; phương pháp phù hợp với tất cả mọi người, vậy thì rất khó, cũng rất

cao, phương pháp mà tôi nói là phù hợp với người sơ học. Chúng ta tự mình nghĩ thử xem, bản thân trong đời này học Phật, đã học không ít năm, tại sao hiệu quả Phật pháp cạn nhất là chuyển ác thành thiện mà chúng ta vẫn chưa làm được? Chúng ta vẫn có niệm ác, vẫn có tư tưởng ác, vẫn có hành vi ác, đây là tại sao? Tiêu chuẩn thiện ác, chúng ta dùng tiêu chuẩn Thập Thiện Nghiệp là thấp nhất trong Phật pháp, chúng ta có làm được Thập Thiện Nghiệp không? Tại sao không làm được? Chúng ta phải tìm nguyên nhân. Nguyên nhân là ở đâu? Hiện tại nguyên nhân phổ biến là không kiên trì, tức là tâm không định, không có tâm lâu dài; còn có một điều là đứng núi này trông núi nọ, vọng niệm nhiều, bản thân không có chủ kiến, đây đều là nhân tố khiến chúng ta không thể thành tựu. Phương pháp đối trị là “giới định tuệ”, vẫn là tổng nguyên tắc, tổng cương lĩnh mà trong Phật pháp nói tới.

Cho nên sơ học nhất định phải nhất môn thâm nhập, trường thời huân tu. Thời xưa, trường thời này, trường thời phải có thời gian nhất định, 5 năm, thời gian 5 năm nhất môn thâm nhập, sau 5 năm mới học rộng nghe nhiều. Đây đều là căn tánh lợi, huân luyện 5 năm thì tâm của họ định rồi, trong cảnh giới họ có thể làm chủ được, sẽ không đi theo người khác, họ có năng lực phân biệt thị phi, có năng lực phân biệt thiện ác, có năng lực phân biệt thật giả, lúc này có thể học rộng nghe nhiều, có thể tham học, khi chưa có năng lực này thì không được phép, chỉ có thể theo học một vị thầy. Theo học một vị thầy là nhận sự chỉ dạy của một vị thầy, đây chính là giới; một môn mà thầy dạy bạn học này, chắc chắn là một môn, sẽ không dạy bạn học hai môn, đây là tu định, tâm định trong một môn này. Thời gian định dài rồi thì tự nhiên khai mở trí tuệ, cho nên người xưa nói “đọc sách ngàn lần, nghĩa kia tự hiểu”, là đạo lý gì? Đọc một ngàn lần thì tâm sẽ định, trí tuệ sẽ sanh ra từ tâm thanh tịnh, rất có đạo lý. Bạn có thể định tâm lại, học một ngàn lần một môn được không? Chúng ta phải hiểu điều này.

Đệ Tử Quy là nền tảng, Thập Thiện Nghiệp Đạo là nền tảng; Đại Học, Trung Dung, Tứ Thư đều tốt, đều là giảng đạo lý làm người căn bản. Ở Trung Quốc hơn một ngàn năm nay, là sách mà người Trung Quốc phải đọc, người đọc sách không ai không đọc Tứ Thư. Nhưng bạn phải hiểu được, bạn đọc Tứ Thư có thể y giáo phụng hành không? Không nói điều khác, ba câu đầu tiên trong Luận Ngữ bạn có thể làm được không? “Học mà thường làm được”, có thể làm được không? Câu “học mà thường làm được” chính là câu “nhất môn thâm nhập, trường thời huân tu” mà chúng ta thường nói, cho nên họ mới có “chẳng phải vui lắm sao”. Vui đây là pháp hỷ, cửa

Phật chúng ta gọi là chỗ ngộ, họ có chỗ ngộ, pháp hỷ sung mãn. “Có bằng hữu từ phương xa tới”, đó là bạn học có thành tựu, đạo đức học vấn của bạn đã có thành tựu, có rất nhiều người ngưỡng mộ danh tiếng tới tham vấn bạn, tới học theo bạn, “bằng hữu” này là học trò, tới thỉnh giáo bạn, “chẳng phải vui lắm sao”. Câu cuối cùng khó, “người chẳng biết ta mà ta không buồn, thế chẳng phải là quân tử sao?”, câu này khó. Đạo đức học vấn của bạn thành tựu rồi, nhưng không ai biết đến, không ai biết đến bạn cũng không buồn, cũng không hối hận, từ sáng đến tối tự mình vui vẻ, điều này khó, điều này không dễ dàng. Cho nên bạn có thể làm được không?

Ba cương lĩnh tám điều mục của Đại Học, ba cương lĩnh này vô cùng sâu xa, “minh minh đức, thân dân, chi ư chí thiện”, ba cương lĩnh này chính là pháp thân, bát-nhã, giải thoát mà trong Phật pháp nói đến, đây là cương lĩnh chung. Bắt đầu học từ đâu? Từ “tri chi”, tri chi là định, tri chi chính là buông xuống mà hiện tại chúng ta nói, bắt đầu làm từ buông xuống, cho nên nói là “cách vật trí tri”. Vật là gì? Vật là dục vọng, vật dục; cách, cách là chiến đấu, không phải chiến đấu với người khác, chiến đấu với chính mình, chiến đấu với phiền não tập khí của chính mình, phải buông xuống phiền não tập khí của chính mình, sau đó bạn mới có thể trí tri. Bạn xem thử Phật pháp giảng, tứ hoàng thệ nguyện của Phật pháp: “phiền não vô tận thệ nguyện đoạn”, câu này chính là cách vật, “pháp môn vô lượng thệ nguyện học” chính là trí tri, lời Nho và Phật giảng là giống nhau, bạn nên làm thế nào? Cho nên hiện tại đọc những sách này, vẫn không biết bắt đầu làm từ đâu, nguyên nhân là gì? Nguyên nhân là giáo dục nền tảng chúng ta vẫn chưa học tốt, giáo dục nền tảng là Đệ Tử Quy. Chúng tôi hiện nay là quan sát bao nhiêu năm mới phát hiện ra gốc bệnh của chúng ta, cho nên yêu cầu các đồng tu học bổ sung. Đáng lẽ là nên học từ nhỏ, nhưng lúc nhỏ chưa được học, nên bây giờ phải học bổ sung, học bù, nhất định phải học xong trong vòng một, hai năm, sau này sẽ thuận buồm xuôi gió, cho dù học Nho, cho dù học Phật, không điều nào không thành tựu, cho nên điều này quan trọng hơn bất kỳ điều gì.

Hỏi: Vị này là đồng tu Hồng Kông, ông ấy có hai câu hỏi, ông ấy nói con học Phật 8 năm rồi, mỗi ngày tụng kinh cho rằng có tác dụng, mãi cho đến tháng 4 năm nay, sau khi nghe thầy giảng pháp [mới biết] hóa ra đều là tụng uổng công, bởi vì không hiểu kinh giảng điều gì. Hiện tại con có hai câu hỏi, thứ nhất, nếu đạo sĩ Mao Sơn thi triển chú ngữ ở trong nhà mình, chú khởi lên thì thầy quý dựa vào cơ thể hút

tinh khí của người, phá hoại thân thể con người, niệm kinh chú Dược Sư liệu có thể giải trừ chú ngữ không? Hay là có biện pháp khác có thể giải trừ?

Đáp: Khi nãy tôi đã nói, khi nãy đã nhắc tới rồi, bạn gặp phải bất kỳ khó khăn gì, tất cả phương pháp đều không có hiệu quả, kinh chú cũng không còn cách nào nữa, một câu A-di-đà Phật chắc chắn có hiệu quả, bạn có tin tưởng không? Lời này là pháp sư Quán Đảnh nói, cho nên nhất định phải tin tưởng. Bạn tin tưởng, chắc chắn có hiệu quả, bạn không tin tưởng thì không có hiệu quả, đây là đạo lý gì? Trong kinh đức Phật thường nói: “Hết thấy pháp từ tâm tưởng sanh”, bạn nghĩ có hiệu quả thì sẽ có hiệu quả, bạn nghĩ không có hiệu quả thì niệm Phật cũng không có hiệu quả. Nhưng mà công lực của hết thấy mọi pháp, người bình thường gọi là công lực, đều không bằng được A-di-đà Phật. Bạn xem Thế Tôn tán thán A-di-đà Phật trong kinh Vô Lượng Thọ là “ánh sáng tôn quý nhất, vua trong các vị Phật”, sự tán thán của Thích-ca đối với ngài, đại biểu cho sự tán thán của hết thấy chư Phật Như Lai đối với A-di-đà Phật, vậy chúng ta phải có tín tâm.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, nếu người một nhà đồng thời mắc một loại bệnh nào đó thì liệu có phải là cộng nghiệp không? Làm thế nào tiêu trừ cộng nghiệp? Phát nguyện như thế nào? Xin lão pháp sư khai thị.

Đáp: Hiện tượng này là giống cộng nghiệp, nghiệp chướng quan trọng nhất là sám hối chân thành, đoạn ác tu thiện, chắc chắn có thể chuyển biến tốt. Tất cả mọi nghiệp chướng đều do ý niệm bất thiện, hành vi bất thiện trong đời quá khứ và đời này của chính mình tạo tác ra, đặc biệt là kết oán thù với chúng sanh. Tôi không kết oán thù với người, vậy bạn có kết oán thù với súc sanh không? Cho nên thực sự phát nguyện, tốt nhất là cả nhà phát nguyện, từ hôm nay trở đi ăn chay, không ăn thịt chúng sanh nữa, sức mạnh này thông thường mà nói, từ xưa đến nay hiệu quả đều vô cùng rõ rệt. Từ nay về sau tôi hiểu rồi, không kết oán thù với chúng sanh nữa. Cách làm tích cực, mỗi ngày tôi tu tập tích lũy công đức cho oan thân trái chủ, những thứ tôi ăn đều là oan thân trái chủ, hồi hướng cho họ, giúp đỡ họ niệm Phật cầu sanh Tịnh độ; khi có khả năng thì phóng sanh, yêu thương bảo hộ hết thấy chúng sanh, không tổn hại hết thấy chúng sanh nữa. Sanh khởi ý niệm này, thực sự có làm ra hành vi, rất nhiều oan thân trái chủ đều có thể hóa giải.

Hỏi: Vị này là đồng tu Tô ở Quảng Châu, ông ấy có ba câu hỏi. Ông ấy hỏi thứ nhất làm sao ấn chứng được là vãng sanh hay không? Căn cứ theo sách có liên

quan đến trợ niệm nói rằng, sau khi tắt thờ 12 tiếng sờ đỉnh đầu có nóng là vãng sanh Tây Phương, xin lão pháp sư giải thích cho.

Đáp: Đỉnh đầu nóng là nói lên điều gì? Là nói lúc người này qua đời, thần thức của họ, người bình thường chúng ta gọi là linh hồn, từ đâu đi ra? Từ nơi nào đi ra? Từ đỉnh, từ đỉnh đầu đây là thù thắng nhất, vãng sanh là từ đỉnh đầu, sanh lên trời cũng từ đỉnh đầu, phước báo cõi trời vô cùng lớn, họ [xuất hồn] từ đỉnh đầu; vậy xuống dưới, sáu nẻo thì càng ngày càng thấp, nếu từ lòng bàn chân thì chính là xuống địa ngục, từ đầu gối là cõi ngạ quỷ, đây là người bình thường có cách nói như vậy. Nhưng tốt nhất đừng nên sờ họ, tại sao vậy? Lúc thần thức họ chưa rời đi, bạn sờ vào họ, họ sẽ rất đau đớn, họ sanh tâm sân hận, họ khó chịu. Chúng ta nhìn thấy người này vãng sanh, sau khi trợ niệm cho họ, tướng mạo, sắc mặt của họ đều có thể chuyển biến, tướng mạo trở nên rất hiền hậu, sắc mặt trở nên hồng nhuận, giống như đang ngủ, không nhìn thấy vẻ bị bệnh đều là tướng hảo, chắc chắn là phước báo nhân thiên trở lên, chúng ta nhìn từ chỗ này thì tâm liền rất yên ổn.

Còn như có thật sự vãng sanh không, phải xem công hạnh bình thường của họ và tướng lành khi họ qua đời có tương ứng không, điều này rất rõ ràng. Còn như sau khi thiêu mà lưu lại xá lợi cũng chưa chắc chắn chứng minh họ vãng sanh, phải hiểu điều này. Đáng tin nhất là lúc họ lâm chung, họ sẽ nói với người bên cạnh, “Phật tới tiếp dẫn tôi rồi”, đây là chắc chắn vãng sanh, bạn dù thế nào cũng không được chạm vào họ, đó là thực sự chắc chắn vãng sanh. Người có công phu tốt hơn, mấy ngày trước họ liền biết được, “ba ngày sau Phật tới tiếp dẫn tôi; một tuần sau Phật tới tiếp dẫn tôi”, đây là chắc chắn vãng sanh. Điều kiện vãng sanh không ngoài điều gì khác, một lòng một dạ hi vọng tới thế giới Cực Lạc, hi vọng thân cận A-di-đà Phật, hết thảy [mọi thứ] trên thế này này đều buông xuống hết, không còn để ở trong lòng nữa, vậy thì người này chắc chắn vãng sanh. Một đằng muốn vãng sanh, nhưng đằng kia bạn lại không buông xuống được, vậy thì không đáng tin, buông xuống phải buông xuống sạch sẽ.

Mấy năm nay chúng tôi đề xướng thuần tịnh thuần thiện, cuộc sống thuần tịnh thuần thiện, mọi thứ tùy duyên, tuyệt đối không phan duyên, trong lòng tôi muốn thế này thế nọ, đây là phan duyên. Tùy duyên, thế nào cũng tốt, không có điều gì không tốt, hoan hoan hỷ hỷ, dù thế nào cũng không để ở trong lòng, để ở trong lòng chỉ có A-di-đà Phật, chỉ có thế giới Tây Phương y chánh trang nghiêm. Kinh đó đọc tụng rất thuộc rồi, thường quán tưởng cảnh giới của thế giới Tây Phương Cực Lạc; nếu

không thể quán tưởng, chỉ niệm A-di-đà Phật, chỉ nghĩ A-di-đà Phật là được. Trong tâm ngoài A-di-đà Phật ra không còn điều gì khác, làm gì có đạo lý không vãng sanh, đây là vạn người tu, vạn người vãng sanh.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, ông ấy nói có một người luyện khí công bị linh thể dựa thân mạng người, và muốn đi giúp đỡ người, nhưng sau khi nhìn thấy người [cần] giúp đỡ thì không dám tiếp cận. Xin hỏi hiện tượng này là oan thân trái chủ tìm tới cửa hay là nghiệp chướng hiện tiền? Làm thế nào mới có thể tiêu trừ? Nếu như không phải là hai hiện tượng này thì thuộc về loại nào? Làm sao giúp đỡ họ?

Đáp: Hai loại bạn nói đều có khả năng, chỉ có nghiệp chướng hiện tiền thì oan thân trái chủ mới tìm tới cửa, lúc này họ mới dựa thân. Phương pháp giúp đỡ, nhất định phải điều giải, người thân trong nhà phải nói với họ, có thể hỏi họ, anh từ đâu tới, vì lý do gì mà tìm người này, thông thường đều sẽ nói. Bạn không cần sợ hãi, cứ hỏi họ, đàm phán điều kiện với họ, anh tới yêu cầu điều gì? Nếu như nói đòi quá khư người này hại tôi, hiện tại tôi muốn báo thù, bạn có thể giải thích [cho họ], oan oan tương báo bao giờ mới dứt, hôm nay anh báo thù người này, người này không phục, đòi sau lúc gặp lại, người này lại báo thù anh thì phải làm sao? Cố gắng giảng giải, đại đa số đều chịu tiếp nhận, tiếp nhận thì họ rời đi, vấn đề này liền được hóa giải. Cho nên thông thường tụng kinh, niệm Phật cho họ, hoặc là làm kinh sám Phật sự cho họ, nếu họ yêu cầu đều được, hồi hướng cho họ. Thông thường những linh quý này thích nhất là kinh Địa Tạng, kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo, chúng tôi gặp được rất nhiều, hai loại kinh này là quý thần ưa thích nhất. Bạn nói ra điều kiện này, tôi tụng 100 bộ hồi hướng cho anh, một trăm bộ này chuyên môn tụng cho họ; nếu họ có thể viết ra tên, còn có thể cúng bài vị cho họ, chuyên môn tụng cho họ, họ đều rất hoan hỷ tiếp nhận, oán này liền hóa giải.

Hỏi: Người bị linh giới dựa thân, nếu thấy có người tới nhà họ thì họ không thích, đồng thời đánh người, liên tục mắng người, nên ứng phó với trường hợp đột nhiên phát sinh này thế nào? Liệu có phải là người có công phu tu hành tốt hoặc sư phụ xuất gia mới có thể điều giải? Người không có công phu tu hành có thể tới không?

Đáp: Người không có công phu tu hành cũng có thể tới, quan trọng nhất là có thành ý, thành ắt linh. Có công phu tu hành thì đương nhiên không cần phải nói, có công phu tu hành chắc chắn có thành ý, không có công phu tu hành nhưng có thành ý thì cũng có thể hóa giải. Đây là trước tiên nói rõ được và mất, oan oan tương báo,

hai bên đều đau khổ, hơn nữa sự đau khổ này không phải là một đời, vẫn còn kéo dài đến đời sau, hà tất phải khổ vậy! Cho nên thật sự rõ ràng rồi, sáng tỏ rồi, thông thường đều có thể tiếp nhận, rất ít không thể tiếp nhận, đa phần đều có thể tiếp nhận. Đàm phán mà họ không đồng ý, nghĩa là chúng ta vẫn chưa đủ thành ý, hết thầy quay lại xét mình, nhất định có thể tiếp nhận được, có thể hóa giải được. Từ cá nhân cho đến thế giới này, xung đột đất nước, xung đột dân tộc đều có thể hóa giải, không có [điều gì] không thể hóa giải. Phía sau vẫn còn một số câu hỏi, hôm nay đã hết thời gian, đã hết thời gian rồi đúng không?

Hỏi: Thâm Quyển có một vị đồng tu, câu hỏi của ông ấy rất đơn giản, ông ấy nói liệu trong định của Phật Bồ-tát có cảnh giới không? Cũng tức là nói rời khỏi vọng tưởng phân biệt chấp trước chính là đại định.

Đáp: Trong định là có cảnh giới, trong định có cảnh giới. Trong đại định, cảnh giới của chư Phật Bồ-tát chính là Hoa Tạng, chính là Cực Lạc, nhất chân pháp giới. Tốt rồi, hiện giờ đã hết thời gian, hôm nay chúng ta giải đáp tới đây thôi.